

คำวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาล ที่ ๔๘/๒๕๕๙

ศาลจังหวัดสิงห์บุรี
ศาลปกครองกลาง

พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒

ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

ประมวลกฎหมายที่ดิน

โจทก์ทั้งเจ็ดเป็นเอกชนยื่นฟ้องว่า โจทก์ทั้งเจ็ดแต่ละคนเป็นผู้ครอบครองที่ดินตามหนังสือรับรองการทำประโยชน์ ต่อมา จำเลยที่ ๒ ถึงที่ ๔ ยื่นคำร้องต่อจำเลยที่ ๑ ซึ่งเป็นเจ้าพนักงานที่ดินเพื่อขออนุญาตที่ดินและนายนายช่างรังวัดที่ดินทับเนื้อที่ดินที่โจทก์ทั้งเจ็ดครอบครอง โจทก์ทั้งเจ็ดคัดค้าน จำเลยที่ ๑ ทำการสอบสวนเปรียบเทียบแล้วมีคำสั่งให้ออกโฉนดที่ดินแก่จำเลยที่ ๒ ถึงที่ ๔ โดยไม่ถูกต้อง ขอให้พิพากษาหรือมีคำสั่งเพิกถอนคำสั่งของจำเลยที่ ๑ และให้จำเลยที่ ๒ ถึงที่ ๔ ยกเลิกเพิกถอนหลักฐานหรือดำเนินการถอนคำร้องเพื่อขออนุญาตที่ดินแปลงพิพาท จำเลยที่ ๑ ให้การว่า ดำเนินการตรวจสอบรับฟังพยานหลักฐานพิจารณาตามขั้นตอน ระเบียบปฏิบัติของกรมที่ดินอย่างถูกต้อง จำเลยที่ ๒ ถึงที่ ๔ ให้การว่า เป็นผู้ครอบครองทำประโยชน์ในที่ดินแปลงพิพาทในฐานะเจ้าของตลอดมา โดยไม่เคยมีผู้ใดมาโต้แย้งสิทธิ เห็นว่า แม้โจทก์ทั้งเจ็ดจะฟ้องขอให้เพิกถอนคำสั่งของจำเลยที่ ๑ แต่ก็ขอให้ศาลมีคำพิพากษารับรองคุ้มครองสิทธิในที่ดินของโจทก์ทั้งเจ็ดซึ่งเป็นประเด็นสำคัญ จึงเป็นคดีเกี่ยวกับสิทธิในที่ดิน อันอยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลยุติธรรม